

Szerkesztőségi iroda:

R-Szombat, Losonczy-utca 24. sz. Ide intézendő a lap szellemi részét érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bérmertelen levelek nem fogadtatnak el.
Kéziratok nem adatnak vissza.

Előfizetési díj:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN HÉT VASARNAPJÁN.

Kiadó-hivatal:

R-szombat, Losonczy-utca 24. sz. Rábely Miklós könyvnyomdájában. — Ide intézendők a kiadóhivatalt illető előfizetési pénz-, hirdetés-, nyiltér- és felzárólapok.

Hirdetési díj:

Egy négyhasábos peitsor terfoga 5 kr.
Bélyegdíj: minden beiktatás után 30 kr.

Nyiltér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetéseket elfogad: A „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Losonczy-utca 24. sz., nemkülönben minden hazai postahivatal. Az előfizetések legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhetők. — **Hirdetéseket** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Post festa.

Október 6-ika is elmúlt szép csendesen, mint ha e napot is fátyol alá borítottuk volna. — Pedig e napon lett vérrrel megpecsételve a magyar szabadság, s a bitófák, melyek e napon emeltettek, a magyar nemzetnek azok, mik az összes emberiségnek a Golgotha keresztje, és a vértanúk kiket az önkény és bosszuszomj áldozatul oda dobott, az utókornak lettek soha el nem enyésző példányképeivé.

Azonban mi oly hamar tudunk feledni. S bár csak már emlékezni is tudnánk!

Emlékezni azokra, kiknek poraiból a szabadság, nemzeti önérték fája fakad, s a kiknek példájából megtanulhatnók, hogy kell élni a hazának, s hogy kell feláldozni az életet egy szent, egy magasztos eszméért!

De úgy látszik, ezt a legnehezebb megtanulni. Pedig minden virág, mely a jeltelen hantokon nő, minden lehulló levél, mit tova ragad az őszi szél, minden porszem, melyet felkorbácsol a vihar e haza téerein, e hősök vérből fakadt, e hősök testéből szakadt el. Illatukból remény, susogásukból bizalom szól hozzánk, s a porfelleg megtorlásra hív fel mindenkit.

És mi mégis feledünk. leromboljuk az oltárokat, melyeken a véradozatok barmadtak el, fátyolt borítunk a félistenek szobraira, hogy ne láthassuk őket.

S mindez miért?

Azért, hogy a békés átalakulás, melyben nemzetünk jövőjének záloga van letéve, minél gyökeresebben legyen megvalósítható.

Ezért zártuk és zárjuk keblünk rejtekébe azoknak emlékét, kik október 6-ikát második nagy-péntekké tették.

És ez jól is van így. — Nem az az ima leli meg a mennynek útját, melyet a hivalkodás kényszerít az ajkakra, hanem az, melyet a valódi érzelem kényszerít oda

Ilyen volt a mi ünneplésünk is október 6-án, így emlékeztünk meg az aradi vértanúkról, kik megmutatták, hogy eskis önmagunkban bizhatunk Isten után.

E bizalom záloga a multnak s alapja a jövőnek. — Ez tette nagygyá nemzetünket a harcok fergetegében, ez teszi eszélyessé a békés átalakulás napjaiban, ez fogja élesíteni a kardot kezében majd ha a számadás napjai elérkeznek, mert akkor új életre kelnek a szétszórt porok, hőssé lesz a félénk, oroszlaná leend minden magyar.

A felhő látszik északon, itt az idő, hogy emlékezzünk!

Főispáni jubileum.

„Megjött hát a várva-várt nap,
Fáradalmink ünnepe.“

A költő eme mondatával köszöntötte egymást folyó hó 3-án az ünnepélyt rendező bizottság. A mit már régen oly epedve várt Gömörmegye minden lakosa, a mi már hónapoktól fogva közbeszéd tárgya volt, — megérkezett. — Gömörmegye története egy lappal ismét gazdagabb lett, egy munkában megőszült s a megye közterén érdemeket szerzett férfi iránti méltánylását fejezte ki a megye közönsége akkor, midőn Fái Fáy Gusztáv, Gömörmegye szeretett főispánjának, a közügyek terén töltött 50 éves jubileumát megünnepelte. — Feleslegesnek tartjuk mi itt az ünnepeltnek érdemeit felsorolni, azok mindenki előtt ismeretesek; de ha egyéb érdeme nem volna is, a megyei közügy terén töltött 50 év már magában véve oly érdem, mely a megye elismerését és halálát kell, hogy maga után vonja. — Az ünnepély az ünnepelthez méltóan, fényesen és jól sikerült.

Vasárnap, azaz október 3-án este 1/2 8 órakor, megindult a városházáról a minden együletet képviselő faklyamenet a megyeházához, a hol a dalárda Kölesy „Hymnus“-át énekelte, majd Lukács Géza megyei aljegyző igen sikerült beszédben ecsetelvén az ünnepély jelentőségét s a valósághoz híven elsorolván az ünnepelt érdemeit, kiemelte, hogy az ünnepelt ezeltől 50 évvel, mint szerény táblabíró kezdte működését, s azóta önerejéből, haladt fel fokként azon poztra, hol most áll; — végül a megye közökhaját fejezte ki szónok akkor, midőn az ünnepeltnek hosszú, boldog életet kívánt. A beszéd végeztével a főispán a közönség szünni nem akaró eljenzése közt kijött az utcára s me-

leg szavakban köszönte meg úgy a szónoknak, mind a közönségnek a szíves és lelkes fogadtatást. Az eljenzés megszüntével a dalárda énekelte Huber Károly „Nemzeti zászlót“, mely után a főispán a dalárdához ment s a karmester Wagensommer Jánossal kezét szorítván, szívélyesen megköszönte az egyesületnek a közreműködést, — ezután a menet visszafelé indult s a piacon megállván, míg az egy halomra dobott faklyák elégték, a dalárda „Hazádnak rendületlenül“-t énekelte, melynek végeztével sietett mindenki a legjobb emlékekkel haza.

Másnap, azaz 4-én, épen a király nevenapja lévén, délelőtt 9 órakor a főispán az összes megyei tisztikar élén a róm. kath. templomba ment, hol az egész misét végig hallgatta. — 10 órakor közgyűlés tartott a megyeház nagytermében. Bor nem is a László alispán megnyitván a gyűlést, megmagyarázta a mai közgyűlés célját, közölte röviden a főispán 50 éves szolgálati történetét, azután pedig előadja, hogy az ezen alkalomra begyűlt pénzre nézve, mely mintegy 2000 frtot tesz, a bizottság azt indítványozza, hogy az a megye közönsége nevében „Fáy Gusztáv“ alapítvány cím alatt a nemzeti pénztárba helyeztessék, s annak évi kamata mindig egy a magyar nyelv terjesztése körül leg több érdemeket szerzett néptanítónak adassék ki vallásfelekezeti különbség nélkül. A bizottság ezen ajánlata általános helyesléssel elfogadtatván, az alispán indítványozza, hogy a főispán egy küldöttség által a gyűlésbe hívassék, s kijelenti, hogy a rendező bizottság következő tagokat proponál az alispán elnökele alatt a főispán fogadására: gróf Andrássy Manó, báró Nyáry Sándor, Fornét Jenő, Dapsy Vilmos, Csider Károly, dr. Schopper György és Czékus István püspökök, Mészáros Bálint, Latinák Rudolf, Hanvay Zoltán, Gömör Pál, Sebők Pál, Borbely László, Radványzky Károly, Szentiványi Árpád, Hámos László, Hevessy Benedek, Hevessy Bertalan, Bornemisza István, Tornallyay Zoltán, id. Hegyesy Sándor, Ossko Lajos, Nagy Pál és Czéner Pál esperesek. A küldöttség eme megbízatásnak megfelelően, eltávozott s rövid idő múlva visszatért a főispánnal, ki a közgyűlés lelkes eljenzése mellett helyét elfoglalván, Ujházy Lajos m. főjegyző által következő sikerült beszéddel fogadtatott:

Méltóságos főispán ur! Tekintetes közgyűlés!

Nem titkolhatom el, miszerint a megtisztelő megbízatást, hogy ez ünnepélyes alkalommal a megye közönségének érzelmeit tolmácsoljam, — felve fogadtam el. Mert Ritka eset — bár nem épen példátlan is — a megyei életben, ünnepelni a közszolgálatban eltöltött 50 évet. Mert Az élővel szemben, nehéz feladat úgy mérsékelni a szót, hogy az a túladástól óva legyen.

És ez egyszermind az ok, a miért kérnem kell, le-

T Á R C Z A.**Kalás Peti.**

(ballada.)

Jánosiba lakoma van,
Mulatnak ott igen sokan.
Kalás Peti tánczol egyre,
Oriási nagy a kedve.
Ózvegy anyja beteg, —
De hogy gondol arra
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Édes anyja elküld érte.
Ócse Pista sirva kérte:
„Óh jőjj haza, szegény anyánk —
A mióta nem él apánk . . .“
— Be se várja mit mond, . . .
„Huzzad cigány Balta!“
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Jánosiba, harangoznak;
Temetésre hívogatnak.
Kalás Peti nem sir, pedig
Edes anyját most temetik.
Csak néha sápad el,
Mikor mástól hallja:
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra.“

Összegyűlnek ifjak s vének:
Szomoruan szól ez ének.
Közelgetnek a sirkerthez . . .
Peti mindig sápadtabb lesz,
Fülébe cseng folyton:
— Huzzad cigány Balta! —
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Bocsátják már a koporsót,
Most éneklük az utósót.

Ki siratná nem sok akad,
Hej! de Peti sirva fakad.
Mindenik könyeseppje
Emlékeztet arra:
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Elhangzott a bucsú-ének,
Vége van a temetésnek.
— Menybe hívták menni kellett, —
Temetőben új sir mellett
Szellő susog jobbra,
Szellő susog balra:
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Évek jönnek, évek mulnak,
A fak levelei hullnak.
Kalás Peti könnyes szemmel
Imádkozik nyugtot nem lel.
Bárhová menjen is
Mindenütt ezt hallja:
„Hej csak ez a jó kedv
Ne fordulna balra!“

Jánosiba lakoma van,
Mulatnak ott igen sokan.
Kalás Peti sir, ri egyre
Nincsen most már semmi kedve.
Reszkető ajakkal
Egyre azt zokogja:
„Hej csak az én sorsom
Fordulna már jobbra!“

R. A.

A Csorba Zsófi rózsái.

Ott laktak a falu végén, a legutolsó s legkisebb házban, csaknem a cigánysoron.

Mikor Csorba Mártont kikísérték oda, hol szegény és gazdag, ur és szellér egyenlővé lesz, mikor az utolsó hantot rádobták sírjára, a Csorba Zsófi anyja hajlék nélkül maradt. Elvitték az utolsó párnáját is, százfélé hordták minde-
net, ueki nem maradt meg semmi, csak a lánya.

Azóta sokat, igen sokat fáradozott, nélkülözött, s most ott laknak már a saját házukban, még kert is van hozzá.

Kicsike volt az a ház az igaz, csak annyi, hogy ketten elférhettek benne, de azért sok kastély ura megirigyelhette volna e kunyhó lakóit. — Ha kiültek a ragyogó fehérre meszelt, kézzel kizífrázott házikó elé a kis padra, s ott gyönyörködtek a tenyéryi kis kert szép rózsáiban, nem eseréltek volna egy gróffal, ha a méltóságos báróné kegyes volt az ő rózsáit megdicsérni, boldogabb volt bárkinél.

Nem is volt a faluban senki a ki Csorba Zsófit ne szerette volna.

Ha végig ment a falun, minden kapuban megállították. Dologba mindenki őt hitta, játszott, tréfált, dalolt, de azért dolgozott.

A legmódosabb, a legelső legények őt vitték először táncba, s még sem haragudott rá senki, ő volt a legszebb, s még sem irigykedett rá senki, de szép is volt, olyan mint a milyen csak lehet egy nő.

Nem volt magas, de szabályos, karesu termetű, holló fekete hajjal, szeme fekete, de nem az a ragyogó fekete szem, mely nyilként hat az ember szívébe, hanem az a méla, andalító szem, mely lassanként lopózik a szívbe, de aki egyszer látja őket, soh'sem felejtí el, arca a legszebb fehér és a leggyönyörűbb rózsaszín vegyülete, szóval volt egész lényén valami, ami megbűvölte, vonzotta az embert, amitől nem tudott szabadulni.

Elbűvölte a méltóságos bárónét is. — Ha felment az „udvarba“ dologra, a czifra kertbe, órákig ott hallgatta az ő naiv csevegését. Jól esett neki legalább egy embert maga körül látni, ki nem számításból, szolgálalkuségból, hanem vonzalomból tesz valamit.

Ott volt a Csorba Zsófi paradicsoma, boldogsága, ha a czifra kertbe járhatott-kelhetett azok közt a gyönyörű virágok közt, melyeknek még a nevét sem tudta, csak azt látta, hogy szépek.
Hogy eldiskurált egy-egy szép rózsával, lelkemnek, gyönyörűségemnek mondogatta, hogy dédelgetett, ápolgatott egy-egy beteg rózsát, melyet egy gonosz kéz, vagy a rosz szél letört, hogy örült ha egy bimbóból piros hajnalra, piros rózsá lett. Még az evés sem kellett neki, ott járt bokortól-bokorig, virágtól-viráig, a viláért sem tépett volna egyet, sajnálta, hogy „meghalljon.“

gyen megengedve, ha beszédemben nem ragaszkodhatom a szónoklat megállapított formáihoz.

Ötven évről van szó! — egy emberöltőnek teljes korszakáról! Egy korszakról oly pályán, mely a történelemnek momentumaival több ponton érintkezhetett.

Lelkünk szeme az emlékezet által végig tekintve ez ötven éven, mennyi lélekemelő, magasztos eszménynek képe vonul el előttünk; — mennyi lélekkrázó, lesújtó szenvedés réme döbbsen meg; mennyi nemes ambíció, önfeláldozó hazafiság, mennyi kitarás, fáradhatatlan munka és lankadani nem tudó akarat küzdelme lesz bevilágítva, ugyanazon egy célra, melyért a küzdelem — talán már kedvezőbb körülmények közt, több kilátással a sikerre — még ma sem szünetelhet; és „míg ember él, míg magyar lesz” soha meg nem szűnhet!

Az 1825-ik évi országgyűlésen nyertek alakot az eszmék, indult meg értük a mozgalom, mely megyénkben az 1836-ik évi tisztújító széken jutott először diadalhoz. Ezen tisztújító széken, ezen diadal alkalmából lehetett a jövőn, törvénytörő szabadság haladásának dicső zászlóját teljesen kibontani.

Az ezen zászló védelmére sorakozottak táborában egy gróf Andrássy György, gróf Andrássy Károly, Dráskóczy Sámuel vezetése alatt találkoztunk az ifjú Fáy Gusztávval, mint akkor kinevezett táblabíróval és gróf Andrássy Károly uti főigazgató segédjével.

A jól készült, az ifjúi tetterő és nemes becsvágy könnyen megtalálta útját a munkához, sikerhez és előmenetelhez. A minthogy is:

1839-ben a putnoki járás alszolgabírójának; 1842-ben ugyanazon járás főszolgabírójának választották; 1843. évben már a második alispáni széken találjuk, — s midőn 1848-ik évben Szentmiklóssy Antal első alispán, mint a balogvölgyi nemzetőr-század századosa táborba vonult, a megye kormányzatával bízott meg.

Nehéz idők voltak azok! És ismeretesek az okok, a melyek miatt 1849-ben magányba kellett vonulnia.

De magányában sem maradt tétlenül; megtudta találni a hazafias működéshez a tét, mint a Rimamurányvölgyi vasművelő-egyesület elnöke, hogy bátorítsa a kétségbeesésre hajlottakat és ébren tartsa a hitet egy szebb jövő iránt!

Az elismerés, szeretet és bizalom választotta meg 1861-ben a rimaszécsi választókerület országgyűlési képviselőjének.

A szeretet és rendületlen bizalom választotta meg 1867-ben a megye alispánjának; és

1872-ben emelte a főispáni székre Ö Felsője a királynak (éljen a király!) megérdemelt legmagasabb kegye.

Ezek az ötven éves korszaknak, az ünnepelt férfiu életében egyes állomási pontjai, a melyeken végig a küzdőknek, cselekvőknek mindenkor első sorában küzdött, tett, hatott! Tekintetes közgyűlés!

Felidéztem a multak emlékeit; rimutattam egyes mozzanatokra: nem, hogy feltegyem a kérdést „Valjon az idő lehet-e egyértelmű az érdemmel?” hanem azért, hogy megadhassam a feleletet, miszerint az idő nem fakarkodott abban, hogy az érdemet szakadatlanul növecsse, öregbítse! Méltóságos főispán ur!

Ime Gömör-Kishontmegye közönsége tömegesen jelent meg, hogy nyilvánvalóvá tegye, hogy ünnepélyesen nyilvánítva elismerést mindazon szolgálatokért; melyeket első sorban a megyének, közigazgatási — azután a közegészeknek, hazafiai — majd egyeseknek, emberiségi czélokra tenni soha ki nem fáradt;

Nyilváníthassa szeretetét, mely — méltóságod nem kereste bár — önként támadt szelid bánásmódja, egész telő eljárása nyomán.

Nyilvánítja rendületlen bizalmát azon meggyőződésben, hogy bölcsesége minden körülmények közt megtalálja az utat, melyen a hazafias törekvéseknek czéladosan, évtatosan, hogy egyszerűen biztosan is haladniok kell.

Ezen is ily érzelmektől áthatva állítja be a megye közönsége tanácskozási termébe, emlékeikben tisztelt jeleseinek sorába amaz arcképet (éljen). Nem emlékül még! de azon hő ohajtással, engedje az Isteni gondviselés évek

Egy reggel csak váratlanul haza jött a méltóságos báró urfi, ott találta Zsófit a czipra kertbe, őt is meglepték a rózsák, de azok, a melyek a Zsófi arczán viritottak. Megszóllította, beszélgetett vele, olyan különösen, olyan furesán, ahogy Zsófi még senkit nem hallott.

Mikor hazakerült, olyan szokatlanul érezte magát, nem találta helyét, mindig arra gondolt, hogy a báró ur kutyája a legszebb virággyat összetaposta. Egész éjjel nem aludt. Másnap, harmadnap . . . egy hétig mindig segített a báró ur a virágokat ápolni, sőt a kabátjába is tűzött, de ezeket nem sajnálta Csorba Zsófi. Egyszer a báró ur szórakozottságból letépett egy kis rózsá galyat, azzal babrált s eldobta.

Erről a kis galyról Csorba Zsófi nem tudta levenni a szemét, hogy rejtette el mihelyt csak tehetette, ott pihent már lázasan dobogó szíven. Cserépbé tette, hátha kihajt. Kihajtott, de ettől a rózsától beteg lett Csorba Zsófi.

Szegény Zsófi, minek hallgattál azokra a mézédés szavakra, az ördög szavai voltak, melyek ártatlan lelket megmérgezték, minek hallgattál rájuk, miért nem rútítottad el inkább magad, szegény Csorba Zsófi, minek csókoltgattad azokat a rózsákat.

Még ezután is járt fel Csorba Zsófi a czipra kertbe. Félt felmenni. Ugy sugta valami neki, hogy nem jót tesz, és mégis felment. Nem tudta hogy mi, de úgy vonzotta oda valami. Beteg volt és mégis boldog volt.

Ha közelében volt a báró ur, még a rózsák is szebbnek látszottak, úgy dobogott a szíve, hogy akár meg is hallhatták, tudta, hogy nem szabad őt szeretnie és mégis szerette.

Szerette, de nem tudta, hogy szereti, vagy ha tudta, nem akarta tudni. Félt, kerülte az embereket, nem járt sehová . . . csak a czipra kertbe.

Az ablakában kivirult a rózsátó, de arczáról eltűntek a rózsák lassanként, mint a hulló rózsának levelei. Önmagával sem törődött, csak a rózsátóvet ápolgatta. Elbeszélgetett vele mint egy emberrel: „Ugy-e szeretsz, nem fogsz megcsalni. Feláldoztam mindent csak azért, hogy szeress, feláldoztam becsületemet, hogy szeress. Ne csalj meg, ne hagyj el. Ugy-e nem haragszol, hogy szeretni merlek, hiszen te tanítottad szeretni, te mondtad, te tanítottál rá, hogy mi a szerelem.”

A faluban azt kezdték suttni, hogy Zsófi igen sok-

szorán át, méltóságod erős kormányja, bölcs vezetése alatt intézhetnie ügyeit, és munkásnak lenni azokban, mik a közjónak üdvösek, a közszolgálat érdekeinek hasznosak lehetnek.

Ily érzelmektől áthatva és a mai ünnepélyes napnak emlékére teszi le a megye közönsége kétezer forintos alapítványát a nemzeti pénztár javára, hogy abból, mint örökidőkre a Fáy Gusztáv nevet viselő alapítványból évenként díj osztatván, magyar nemzeti czélok elérése mozdítassék elő, fogadjon méltóságod a megye közönségének nyilvánított érzelmét kegyesen; legyen tovább is bölcseséggel vezére, szeretettel atyja és jó indulattal barátja.

Éljen!!

Ezután a főispán igen meleg szavakkal felelt, előadta, hogy ha 50 éves működése alatt némi érdemeket szerzett magának, azt elsősorban vezetőinek s a vele működő társainak köszönheti, végül a 2000 frtos alapítványhoz felajánl a maga részéről egy 500 frtos állami kötvényt, mely ajánlata nagy éljenzéssel fogadtatt. Ezután Hanvay Zoltán indítványozza, hogy a mai naphoz méltóan több tárgy ne vétesék napirendre, hanem a közügyek tárgyalása másnapra halasztassék. (Eljenzés.) Csider Károly indítványozza, hogy az ünnepelt által felajánlott 500 frt a 2000 frthoz csatoltassék s azzal együtt helyeztessék el, s hogy a mai ünnepély jegyzőkönyvileg megörökíttessék. Ezen indítvány egyhangú elfogadása után, a főispán a gyűlést berokeszti. — Tizenegy órakor kezdődött a tisztelgés, számos küldöttség járult tisztelettel és hódolattal a főispán elé, hogy őszite kívánatát kifejezhesse, — melyek mindenikére a főispán leereszkedő, nyájas hangon felelt.

Délután 2 órakor megkezdődött a főispán tiszteletére rendezett nagy ebéd, a „Három-Rózsá” vendéglőben, hol szebbnél szebb toasztek mulattatták a hallgatóság, s a jó bor és pezsgő derült kedvre hangolták a szíveket.

Az este megtartott bárról kellene még valamit írnom, de szerkesztőségünk erre — nem tudom mi okból — meghívót nem kapván — arról közölni mit sem tudok.

Bolygó.

Értesítés a megye gazdaközönségéhez.

A gazdasági egyleti elnökség által a kassai felső-magyarországi tejtermékek kiállítására, egyletünket azon képviselő, kiküldtettem, kiküldtettem továbbá azon czéltől, hogy a kassai tanintézet által állományát, jelesül az ott tenyésztett friz-faj juhokat, mely utóbbi Felső-Magyarország juhállományát regenerálni látszik hivatva, részletesen megvizsgáljam, s szerezzek tudomást azok valódi minőségéről.

Miudezokról van szerencsém az alább megírottakban tisztelettel jelentést tenni, ugyanis:

Mi a felső-magyarországi tejtermékek kiállítását illeti, az már a kiállítás tartama alatt s az ezutáni napokban a szaklapokban oly részletesen körül lett írva, hogy annak részletes leírásába becsatkozni feleslegesnek tartom, ez irányban csak röviden annyit jegyzek meg, miszerint a kiállítás fényesen sikerült, páratlan izlés és tapintattal volt berendezve, s hogy megyebeli sajtjaink a legelső között foglaltak helyet, bár az u. n. klenőci sajt mely Bazilidesz tiszolci- és Hruska János klenőci lakosok s földbirtokosok által volt kiállítva, nem oly jóminőségű volt, mint szokott a jó klenőci sajt lenni, mit azon körülménynek vagyok hajlandó betudni, hogy a sajt kellőképp nem volt megérve, a sajt fermentációjára a phisikai idő rövid volt. Különben a vételre nézve legkapósabb volt, a kiállítás harmadik napján déltájban érkezett klenőci sajtot alig hogy kipakolták a kiállításba szállítandó, már

szor jár a czipra kertbe, pedig a virágokat mind bevették már az üvegházba, nincs már a czipra kertbe semmi dolog. Sőt látták is amint a fiatal báró ur megfogta a Zsófi kezét, kerülni kezdték, ha valahová ment lányok közé, kitiltották, még a házuk előtt sem mentek el, átkerültek a másik oldalra.

Es Csorba Zsófi mégis boldog volt, mert szeretett, s azt hitte, hogy szeretik. Mit törődött ő a falu mende-mondáival, eljárt a czipra kertbe, bejárt a kastélyba . . . titkon, lopódzva.

Egyszer a fiatal báró ur elment messze, idegen országba házasodni. — Az naptól nem járt fel Zsófi a czipra kertbe, a kastélyba, de még a házuk elé sem. Beteg lett.

Szegény édes anyja ott ült az ágyánál, hallgatta azokat a lízas szavakat, amiket ő nem értett:

„Hisz a szerelem nem vétek. Csak szeress, a szerelem egyenlővé teszi a bárót a szellér leánnyal. Miért ne szeretnél? Attól félsz, hogy elitél a világ? De hát mit törődöl te a világgal, hiszen én is szeretlek. Megfogyok tudni a faluba. Ne félj, nem tudják. Eljősz a czipra kertbe, a kis ajtón jősz a kastélyba, az én szobámba nem lát senki. Férjhez fogsz menni, adok egy házat, földet, adok egy szöllőt, csak szeress. Vagy ide jősz az udvarba, itt leszel mindig a kastélyban. Fogsz jó fizetést kapni.”

A szegény anyja rémülve hallgatta, nem értette, csak néha merült fel lelkében egy borzasztó sejtélem. Most látta, hova tévedt a szerencsétlen leány.

„Szeretni fogom, csak a becsületem hagyja meg, úgy fogom szeretni mint a hü kutya, megcsókolom a földet, ahol áll, csak a becsületem hagyja meg. Hiszen nekem nincs egyebem. Hiszen nem is szeret, tréfát üz velem.”

A szegény anyja ott az ágy mellett csititgatta, beszélt neki szépen, oda hozta a rózsátóvet is. S az a szegény leány úgy zokogott, úgy csókoltgatta azt a tövet.

„Hát te is elhagysz?” mondogatta neki, „te is megcsalsz, te sem szeretsz mint ő. Hát te nekem mit vétettem? hisz téged nem szerettelek úgy mint őt, s mégis elhagysz?”

Igen, az is itt hagyta, az is elszáradt. Még azt sem várta be, hogy Csorba Zsófi elaludják örökre. Oda ültették a sírjára, s a szaraz tő kihajtott, feléledt.

Vajjon mitől?

is szét akarták kapkodni, egy sajtra tíz vevő is akadt volna.

Mi a gazdasági tanintézet épületeit, az elhelyezését, berendezését, a kísérleti telepet s a tanintézet gazdaságát illeti, páratlan izlés és szakértelemmel van felállítva s beosztva, az egy finom izléssel berendezett park, mely egyedül jeles igazgatójának Rodiczky Jenő urnak érdeme, ki nemcsak e téren, de a gazdasági szakirodalom terén is nagy elismerésre méltó érdemekben tűnik ki.

Behatóan megvizsgálván az összes marhaállományt, a következőket tapasztaltam, s ezekből az alább megírott következtetéseket vontam le:

A tehénállomány, kuhlandi faj áll: 43 fejős tehén és két bikából, melynek egyike kuhlandi, a másika szientthali faj, eleinte tisztán tenyésztették a kuhlandi fajt, most azonban keresztezik szientthallival, mire nagy szükség is van.

Engem az ott látott kuhlandi tehének, melyek jól kitarva s jól gondozva vannak, a szemnek egy tekintetve igen tetszetősek és szepek, — nem elégitettek ki, nem pedig azért, mert egyrészt azon nagy hihát fedeztem fel, miszerint a keresztcsont a többi testrészhöz arányitva kivétel nélkül nagyon keskeny, úgy látszik, ezen fajnak főhibája, keskeny keresztcsontu szarvasmarha pedig kellő erő, mély testü és sok húst termelő nem lehet, sem pedig bőven tejelő; — másrészt pedig azért, hogy oly jó tartás mellett nem kielégítően — sőt véleményem szerint — rosszul tejelnek, mivel az általam eszközölt próbatejelésnél, naponként háromszori fejés mellett, folyton istálón jól tartva, a közepesen tejelő tehén estére 1 és fél liter, tehát háromszori fejésre, vagyis egész nap 4 és fél liter, a legislegjobb tejelő tehének tartott tehén pedig nem egészen 2 és fél liter tejet, tehát egy nap 7 liter tejet adott. — Ez, oly jó tartás s gondozás mellett szerintem nem kielégítő tejelés. Ennyi tejet, a tejtermelés czéljából kiválasztott, s oly jól tartott s gondozott magyar tehén is megad, sőt többet is, hát ha még a magyar tehén tejtermelés czéljaira nevelnénk, azokból a legjobb tejelőket kiválasztva, a legjobb tejelő anyáktól származott bikákkal párosítva, ezekkel szakszerű beltenyésztést üzve, a magyar faj-tehénből is jó tejelőt állíthatnánk elő, teje pedig jóval nagyobb zsirtartalommal bír, mint a nyugati faj-tehéné.

Tekintettel ezen körülményre s arra, hogy a magyar faj-marha adja — világszerte elismert — a legjobb és legkitartóbb igás ökröket, s meglehetősen hizékonyasága mellett adja a legizletesebb húst, edzett természetü, glébánk s klimánkhoz hozzáállva, a betegségek iránt, jelesül: a marhavész, lépfene, s a mai időben már igen elterjedt ragályos tüdővész ellen sokkal kevésbé fogékony, mint a nyugati faj, (melynek behozatalával behoztuk hazánkban a ragályos tüdővést is) igen kívánatos lenne, ha a divatkórtól magunkat annyira elragadtatni ne engednénk s ne csak a nyugati faj-marha drága pénzen megejtett beszerzése után kapkodnánk, de a magyar faj-marha nevelésére több gondot fordítanánk tej- és hústermelés czéljából, így eljárva, a magyar faj-marhát oda fejleszthetnénk, hogy a nyugati fajokat teljesen nélkülözhetnénk.

Mi a kassai m. kir. gazdasági tanintézet gazdaságában tenyésztett juhok és sertések minőségét illeti, ezekről a számok leghatározottabban s legvilágosabban beszélnek, a miért is az ezekre vonatkozó számadatokat az alábbiakban részletesen van szerencsém közölni:

A) Juhok: 1. Friz-juhok tejhaszon és ujabban raczka-keresztelés czéljából.
2. Fésűs gypjas juhok ramboulettel való keresztelés czéljából.
3. Merino-juhok telivér hampshire-val való keresztelés czéljából.

Eddig csak az első csapat juhokra nézve történt keresztelés, illetve mutathatni fel eredményt a következőkben: A friz-juhok, melyek 1884. őszén hozattak, igen jó fejjök, egy darab anya májustól október 1-ig fejve ad naponta átlag 0.6 liter tejet, (van a melyik átlag 1 litert is ad), ellenek átlag két bárányt, (néhányek ugyan csak egyet, de mások hármát is). — Nyáron legelőn-, télen széna, lóher, korpa, zab és olajpogácsát is kapnak.

Méretük: 1) Egy harmadfű friz-kos hossza (fejtarkótól a farkdudorig) 1.34 méter, törzs hossza 0.90 m., mellkas kerülete 1.32 m., magasság 0.96 m., fejj hossza 0.24 m. — Élősúly 130 kgr.

2) Egy éves friz-kos bárány hossza 1.23 m., törzse 0.82 m., mellszélesség 1.02 m., magasság 0.84 m., fejjél 0.20 m. — Élősúly 48 kgr.

3) Egy harmadfű friz anyajuh hossza 1.22 m., törzse 0.85 m., mellkas 1.16 m., magasság 0.92 m. — Élősúly 97 kgr.

4) Raczka-anya, 3 éves, mely keresztelésre használtatik, hossza 0.88 m., törzse 0.68 m., mellkas 0.76 m., magasság 0.61 m., fejjél 0.17 m. — Élősúly 33 kgr.

5. Anya raczka-kos friz kereszteléséből származott 5 hónapos bárány hossza 1 m., törzse 0.75 m., mellkas 0.88 m., magasság 0.64 m. fejl. 0.17 m. — Élősúly 30.5 kgr.

6. Tiszta friz-bárány 5 hónapos, hossza 1.08 m., törzse 0.76 m., magassága 0.7 m., mellkas 0.93 m., fejl. 0.19 m. — Élősúly 42 kgr.

B) Sertések: Az eredeti tenyésztésig meklenburgi volt, nagy, fehér, hosszú sertés, mely évente kétszer fiadzik, s egyszeri fiadásra 12—20 malacot vet.

1. Egy öreg meklenburgi kocza hossza 1.54 m., mellkas 1.42 m., magasság 0.86 m., törzse 1.30 m., fejl. 0.30 m. — Élősúly 185 kgr.

2. Egy 3½ éves berkshir kan. Hossza: 1.60 m., mellkasa: 1.52 m., törzse: 1.30 m., magassága: 0.88 m., fejl.: 0.31 m., élősulya: 201 kgr.

3. Egy ¾ vér berkshir kocza, 2½ éves, hossza: 1.42 m., törzse: 1.20 m., melle: 1.35 m., magassága: 0.78 m., fejl.: 0.29 m. — Élősulya: 174 kgr.

E kocznak van 8 malacza, melyek születésekor per 1.5 kgrmot nyomtak és 2 hetes korukban egy malacz sulya 7.5 kgr. volt.

A sertések csakis per 2 kgr. forrázott lucernát (apritott) és bele 1 kgr. korpát kapnak, a malacok 2 hónapig szopnak és árpát kapnak.

A friz faj juhok minőségéről van szerencsém még a következőket megjegyezni:

A friz faj juh, illetve az azzali keresztelési hivatva van hazánk állományát (értvén a legtöbb számot kitevő u. n. közönséges, közép finom gyapjuval bíró juh állományát) a test nagyság növelésében, tehát hustermelés czéljából, bővebb tejelés, tehát sajt termelés czéljából, sőt még gyapju termelés czéljából is úgy átalakítani, hogy az így átalakított juh állomány, a juh tartó gazdáknak ismét egyik legtekintélyesebb jövedelmi forrását foghatja képezni, a mostani közép finom fésűs gyapjukkal bíró juhoknál legalább is 2—3-or több jövedelmet adván husban és tejben, gyapjában pedig legalább félszer többet.

A friz juhokkal való keresztelés czélszerűen és sikerrel megejthető a raczkákön, (mely Kassán már igen sikeresnek bizonyult) szerény vételemem szerint a zigaja, s az u. n. oláh juhokon, sőt a kiválasztott nagyobb testű, jól kinőtt közönséges középfinom birka is, (és pedig ez utóbbi esetben a nélkül, hogy a gyapju minőségének romlására érezhető befolyással lenne, míg a gyapju mennyiségét már a test nagyobbítása által is növelhetné, különben is átlagban darabja 2 kilo gyapjut ad, a gyapju pedig szép s elegendő finom, oly finom s oly értékes, ha nem finomabb és értékesebb, mint a legtöbb közönséges birka gyapja: mmászája 75 frtért szokott eladatni,) mindhárom esetben a test nagyságát, s a bőtejelést nagymérvben előmozdítaná, a zigaja és oláh juhoknál pedig a gyapju jobb minőségét is, s mind háromnál a szaporaságot is. Az adatokban kitüntetett s fent elmondott s a valóságának megfelelő jó tulajdonságai a friz faj juhok, mind olyanok, minek folytán az azokkali keresztelésnek mielőbb gyakorlatba vétele igen ajánlható.

Nemkülönbén a meklenburgi kocza és berkshir kan kereszteléséből származott egyedekkel a mi honi sertéseinknek, — nevezetesen a kisenői, lovasi, szunyogféle fajnak — keresztelése is, mert ez által — mint a kitüntetett adatokból látható — sertéseinknél a test nagysága s növesztésével a nagyobb mérvű hustermelés (a zsirtermelés mellett) a nagyobb szaporaság s a sebesebb fejlődés, mely három utóbbi tulajdon hazai sertésfajaink mindgyikénél kisebb-nagyobb mérvben hiányos, könnyen elérhető lenne, — ekkor sertéseink e kor izlésének s igényeinek teljesen megfelelő tulajdonságokkal bírna, s a sertés tenyésztés jóval nagyobb haszonnal járhatna.

A gazdaságban van egy az újabb kor igényeinek megfelelőleg berendezett s kis területen fekvő szeszgyár is.

A magtárt is megvizsgáltam, mely igen czélszerűen van berendezve, s melyben kitünő minőségű, 78 kgr. sulyu, teljesen kifejlett, kerekded szemű, tavalyi importált angol chevalier árpát láttam, melynél szebbet idei termésben nem igen láthatni, melyből mutatványt is hoztam, mit alkalmas szerencsém lesz felmutatni a végből, hogy ha gazdáink közül valaki árpa vetőmagot ohajt venni, azt színről-színre láthassa, s abból melynek ára mmként 8 frt, mint biztos magból vetőmagra szert tehesen.

P. Apáthi, 1886. október 6.

Vajda Gyula, gazd. egyll. titkár.

A Rozsnyó-egyházmegyei róm. kath. néptanító-egylet Várgede-Kishont egyesült tankerület körelnökségétől.

63. sz. **Meghívás.**

A mult várgedei körgyűlésen ez őszi körgyűlés helyül Nyustya szemeltetven ki, mely az e folyó 1886. év

október hó 14-ére való szives megjelenésre mind a főtiszt. lelkészi kart, mind a kör tanítóságát, valamint a tanügy iránt érdeklődő minden nemes iskolabaratot ezennel tisztelettel meghívok.

A sorrend főbb tárgyai: 1. Vény-Sanctus szent mise magyar ének kíséret mellett. — 2. Tavasz körgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. — 3. Gyakorlati előadás s annak megbeszélése, valamint iskolafelkészítés s tanszerkiállítás megtekintése. — 4. „A nevelés feladatai és eszközei,“ értekezik Szalay Károly ur. — 5. Beérkezett levelek felolvasása és azoknak letárgyalása. — 6. Mind a két pénztárnok jelentése, tagsági, segélyalapdíjak és hátralekötés beszédese. — 7. Indítványok. — 8. Elnök és képviselők beszámolója. — 9. Tisztújítás. 10. Közébd. Ebéd után a híres líkéri vasgyártelep és országhírű sodronypálya, — mely az esti órákban villanyos kivitágítással van ellátva, — megtekintése.

A közértekezés és elszállásolás iránt kérem Grilly János nyustyai róm. kath. kartárs urnál jelentkezni.

Tag- és kartársi szeretetükre ajánlottan vagyok Susány, 1886. szept. 30. **Bahéry János**, körelnök.

Hírek és vegyesek.

A király nevenapját folyó hó 4-én városunk hivatalnokai kara ez évben is megünnepelte, — délelőtt 9 órakor isteni tisztelet tartott a helybeli római kath. templomban, melyen városunk összes hivatalnokai részt vettek.

Trefort Ágoston, vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter tegnap délután 5 órakor vágyhelyi Laczko Antal, a rimamurány-salgótarjani vasmű részvénytársaság igazgatója elnöke és lovag Borbely Lajos vezérigazgató társaságában városunkon át, külön vonaton, Líkérre utazott a gyártelep megtekintésére. Az állomáson üdvözölték Szabo Gy. polgármester, Badinyi Gyula városi főkapitány és Groó Vilmos kir. tanfelügyelő, ki holnap Líkérre csatlakozásra hivatalos. — A miniszter megígérte, hogy legközelebb városunkat is meglátogatja, neheztelve emlitette azonban, hogy a törvényeségi palotához szükségelt vasat (trágereket) a hazai ipar mellőzésevel, külföldről hozatták.

Aljegyző választás. Az 1886. évi október hó 5-én megtartott megyei közgyűlésen — Bornemisza Lászlónak alispánná lett választása folytán üresedésbe jött megyei I. aljegyzői állásra tiszteletbeli főjegyző címmel — Lukács Géza II-od aljegyző, az ő helyére pedig Máriaassy László tiszteletbeli aljegyző lettek egyhangulag megválasztva.

Halálozás. Egy fiatal, életének tavaszán álló viruló leányt ragadt el a kérlelhetlen halál rokonai, és ismerősi köréből ki ne ismerte volna Gasko Piroskának rokonszenves, kedves alakját? Ott volt mindenütt, hol arról volt szó, hogy a szepet, a nemes, a jót, a jótékonyágot kellett előmozdítani, ott volt mindenütt, s ott volt vele a kellem, báj és szeretetreméltóság. És ez a kedves, mindenki által szeretett leány alig pár napi betegség után itt hagyta magát s mindenkit a legnagyobb bánattal szívében. Itt hagyja megtört édes anyját, kinek ő volt öröme, boldogsága, mindene, itt rokonait, eltávozott, s kitölthetetlen irt hágy maga után. — Temetése a város összes lakosainak osztatlan részvétele mellett pénteken ment végbe. Ott láttunk mindenkit, a ki csak ismerte, szerette Gasko Piroskát, hogy elkísérje őt oda, ahonnan csak emléke ragyog reánk vissza. A korszokkal borított koporsó után a megtört család ment, kiserve azak részvétele által, kik az elhunytban barátot, ismerőst veszítettek el. — Legyen a drága halott emléke áldott!

Halálozás. Chrenko Árpádné szül. Jugán Emma asszony 1. október 4-én hosszas szenvedés után meghalt. — Temetése 6-án délután 3 órakor ment végbe általános részvétellel. — A család következő gyászjelentését adott ki: Chrenko Árpád és leánya Margit, — Jugán Mihály és neje Jónás Mária, — Jugán Ágoston és neje, — továbbá Chrenko János és neje Hreska Mária gyermekeikkel, valamint a többi rokonok nevében is bánattal megtört szívvel jelentik a felejthetetlen s forrón szeretett nő, anya, leány, testvér, sógorné, illetve rokon Chrenko Árpádné szül. Jugán Emmának folyó október hó 4-én, reggeli 5 órakor hosszas szenvedés után életének 27-ik s boldog házasságának 8-ik évében történt elhunytát. A megboldogult hült tetemei folyó október hó 6-án, délutáni 3 órakor fognak a római kath. anyaszentegyház szertartásai szerint örök nyugalomra tetetni. Az egesztelő szentmise áldozat folyó október hó 7-én, reggeli 8 órakor fog a helybeli róm. kath. anyaszentegyházban a Mindehatónak bemutatni. Áldás és béke lengjen a kedves halott porai felett! Rimaszombat, 1886. október hó 4-én.

Halálozás. Zehery Ferenczné, Fülöp Benjámin helybeli ref. tanító anyósa folyó hó 6-án hosszas szenvedés után meghalt, s rokonai és ismerősei nagy részvétele mellett 7-én tették örök nyugalomra. Béke hánvaira!

Október 6. A rimaszombati egy. prot. főgymnasium „Tompaköre“ október 6-án rendkívüli ülést tartott, melyen a „tizenhárom aradi vértanú“ a gyászos emlékek harminezhetedik évfordulóját ünnepelte meg. — A lelkesedés érzelmétől áthatott ifjuság Kölcsey Ferenc „Hymnus“ ával nyitotta meg az ülést. — Az ének elhangzása után Makláry Árpád VIII. oszt. tanuló lépett a szószékre, s mondta el minden tekintetben sikerült imáját; ezután Albert János VIII. oszt. tanuló olvasta fel ez alkalomra irt hangulatos költeményét, mely, ha nem is emelkedett fel az irodalmi nívó legfensőbb fokáig, mindazon által elég volt arra, hogy lángra gyujtsa a hívők keblében a honszeretet tüzeit. Lámer János beszédje, mely ezt követte, elég sikerültnek mondható: valóban meglepően rajzolta a vértanúk jellemét s a kort, melyben ezek ártatlanul hullottak el. — Sándor Szilárd VIII. oszt. tanuló szavalt a „Emlékezés az aradi vértanúkra“ Pósa Lajostól — szintén sikerült volt. — A szép tehetségű szavaló a legbensőbb érzelem legigazabb szavával adta elő a darabot. — Az ülést Vörösmarthy Mihály „Szózat“ ja zárta be. — Szép volt e megemlékezés s még szebb lesz, ha ez örökké élni fog az ifjuság szívében.

Zsidó ünnep. Tegnap, az az október 9-én tartották az izraeliták egesztelési ünnepjüket, egész napon át a templomban imádkoztak s bójtölnek, hogy az egész éven át elkövetett bűneik megbocsáttassanak. — E napon minden zsidó üzlet zárva volt.

Párbaj. Még egy utójátéka is volt a jubileumnak. F. Z. és L. A. tüzerhadnagy rendezték a publikumnak. A jubileumi bálon koczaztak össze, a minek persze kihívás lett a következője. A páros viadal a lövöldében

ment végbe s F. Z. urnak sulyos megsebesülésével végződött.

Nagy tűz dühöngött Guszonán e hó 8-ikán, melyet valószínűleg gyermeki gondatlanság idézett elő. — Elégett 8 lakóház, 10 csűr és számos más épület a behordott élet-neműekkel és takarmánnyal együtt. — Szerencse, hogy nappal történt a szerencsétlenség, mert ellenesetben kiszámíthatlan károkat okozhatott volna a pusztító elem.

Tűz. Egy kis illumináció is volt a jubileum napján, nem Rimaszombatban ugyan, s nem is az ünnepélyesség emelésére, de azért az öröm nem lángolt mindenkihez úgy szívében a nagy napon, mint . . . azok a szénakizlak. — Fáy Barnabás ur szerkei birtokán gyuladt ki hétfőn egy-nébány szénakizlak, akkorra azonban, míg a rimaszombati tűzoltóság egy része kivonult, a tüzet a szomszéd falukból elősietett lakosság eloltotta. A kár tetemes.

Gyilkosság. Folyó hó 4-én délután Szirytyák Mátyás antalfali lakos vejével Olság Józseffel összeveszett, sőt egy kapa nyelvvel kétszer megütötte, e miatt Olság József felháborodván, apósának egy késsel vállába szart, ugy, hogy ez azonnal összerogyott s meghalt. A gyilkost a csendőrök elfogták s átadták a rimaszombati kir. törvényszéknek, melynek börtönében várja tettének méltó jutalmát.

Egy új kitünő tyukszem-tapasz. Mint értesülünk Hamaliar Károly ur helybeli gyógyszerárban Meissner ol-müeci gyógyszerész által újabb időben feltalált tyukszem-tapasza kapható, mely szer használata által minden tyukszem három nap alatt a legkisebb fájdalom nélkül elmúlik.

Az építő iparosok téli tanfolyama a budapesti állami közép-ipartanodában (VIII. Sándor-tér 4. szám) folyó évi november hó 3-ik napján fog megnyitást, s a beiratások október hó 15-ik napjától november hó 2-ik napjáig tartanak. — A tanfolyam négy évi félére terjed, s évenként november hó elejétől márczius hó végeig tart; e tanfolyamon az illető építő iparosok rendszeres szakkiképzést s annak sikeres bevezése után jogérvényes közműves-mesteri bizonyítványt nyernek. — Tanulóknak felvételnek a 14 életvet betöltött azon közműves, ács- és kőfaragó segédek, a kik folyékonyan olvasni, írni és számolni tudnak, s legalább egy évig a gyakorlatban működtek. — A felvétellel jelentkezők erkölcsi bizonyítványt, továbbá főnökeiktől igazolványt tartoznak előmutatni arról, hogy mely idő óta működnek a gyakorlatban és melyik szakban dolgoznak.

Nyilvános számadás. Az 1886. évi október hó 4-én megtartott gömörmegei ifjusági bál

bevétele volt	321 frt — kr.
kiadása	326 frt 29 kr.

kiadási többlet 5 frt 29 kr.

Felülfizettek következők: Beocsik Ernő 2 frt, Bíró Bertalan 5 frt, Fáy Gusztávné 50 frt, Fáy Gusztáv 8 frt, Fáy Gyula 3 frt, Fáy Róza 48 frt, Máriaassy Gizella 48 frt, Máriaassy Andor 1 frt, Molnár József 1 frt, Munezhart József 2 frt, Perjessy László 1 frt, Ragályi Gyula 8 frt, Rolko József 2 frt, Ifj. Sütő István 3 frt, Szentiványi József 1 frt, Szontagh Pál 3 frt. Összesen 186 frt, melyért fogadják az illetők őszinte köszönetüket.

Rimaszombat, 1886. okt. 8. A rendezőség.

A „Képes-Család“ Lapok 2-iki számának tartalma a következő: A kik a házakat megették. (Elbeszélés vége). Tolnay Lajostól. — Egy bölcs tanácsadó. (Költemény.) Rudnyánszky Gyulától. — Valami a medvékről. — Arany Rakhel. (Elbeszélés, folytatása.) Brankovics Györgytől. — Tulipán kereskedés 250 év előtt. — A szobacziemus. (Elbeszélés.) Szendrőtől. — A gyémánt. — Képmagyarázat. — Mindenféle. Képeink: Az udvarias tót. — A kedvenc virág. Mulató papánvendékek Rómában. Az állatkert új kapuja. Melléklet: „Harc a millióért.“ (Regény.) Xavier de Montepin-től. 17—32 oldal. Mai számunkhoz van mellékelve „A nő a háznál.“ Előfizethetni: Méhner Vilmosnál, Budapest IV. ker. papnövelde-utca 8. szám. Egész évre 6 frt, félére 3 frt negyedére 1 frt 50 kr.

A takarékoság szép elv. Ez elvet az anyagi hanyatlás jelen korszakában kiválóan kell gyakorolni. Gyakorolni kell azonban nemcsak az anyagi szükségletek fedezése körül, de szellemi haladásunk vesélyeztetése nélkül tehetjük meg azok körül is, amiket lelkünk és szellemünk táplálására szerzünk be magunknak. Hölgyeinknek most kiváló alkalom nyílik a takarékoság ez elvének gyakorlására. Midőn ugyanis eddig kénytelenek voltak szépirodalmi, háztartási szakies és feljegyzési könyvek külön-külön való beszerzésére lényegesebb összeget áldozni, a „Magyar Háziasszony“ kiadóhivatalának áldozatkészsége folytán most mindezeket egyesítve potom áron vehetik meg. Megjelent ugyanis a „Magyar Háziasszonyok Naptára 1887“-re. Mi e naptár pazarfényű kiállításáról nem beszélünk, gazdag és válogatott tartalmából pedig tekintettel arra, hogy hölgyeinktől, kik e naptárt saját érdekében sietve fogják beszerezni, nem akarjuk e diszes és becses könyv látása által okozandó kellemes meglepetést elvonni, csak annyit árulunk el, hogy szépirodalmi részében Mikszáth Kálmán, Majthényi Flóra, Lauka Gusztáv, Csáky Fanny grófné, V. Gaál Karolina stb. ily nagyhangsú írók termékeivel találkozunk. Többi 9 szakaszra oszló részei pedig következők: I. csillagászati rész, II. ált. érdekű rész, III. szépirodalmi és ismeretterjesztő rész, IV. a nő mint háziúr, 23 gyakori betegség orvoslási módjának leírásával, V. konyhászati rész, VI. kertészeti rész, VII. a nő a háztartásban, VIII. könyviteli rész, IX. hirdetés rész. Ezen egyes reszek összessége pedig oly tömör egésznek képez mely a háziasszony igényeit minden irány felé a leghatározottabb módon képes kielégíteni. A naptár ára fűze 1 frt. Keménykötésben 1 frt 50 kr. Diszkötésben 2 frt. Kapható minden könyvkereskedésben és a „Magyar Háziasszony“ kiadó hivatala útján Budapest, V. n. korona utca 20. sz. a.

Tisza Kálmán jegyzetel. Az „Ország-Világ“ október 2-iki számában érdekes meglepetést szerzett olvasóinak. Sikerült hasonmását közli Tisza miniszterelnök ama jegyzetnek, melyeket Tisza a Janszki-ügyben, illetőleg az e mi-att támadt utcaizavargások miatt Irányi, Ugron és Lukács képviselők által hozzá intézett interpellációkra, papírra vetett. E jegyzetek rendkívül érdekesek s minden egyes rövidített meg van magyarázva a jegyzetekhez irt cikkben. Az „Ország-Világ“ s száma más különben is ritka gazdag művészi és aktuális képekben s cikkekben. A czimlapon Vajda János jól sikerült arcképe van, a költő sajátkezü neve aláírásával, szépen, megirt cikkt méltatja a költőt, kitől két remek költemény is olvasható. A lap többi közleményeit legyen elég csak végleg felsorolnunk. „A második asszony“ elbeszélés Vértesi Arnoldtól, „Pozsony új színháza“ b. e.-től

(képpel). „Az amerikai földindulás“ (Levél Charlestouból) Tolnaitól. „A papyrusról“ (hat „Papyrus Rainer“ sikerült másolatával). „Bazaroff“, Turgenev regénye. „A Tegetthof-emlék“ (képpel). „Ötven év a tengeren“, Fekete Ignác dr.-tól (Az „osztrákmagyar Lloyd“ legregőbb és legújabb hajójának rajzával). „Szinészvér“ Bródy Sándor regénye. „A hétről“ Székely huszártól. Divallevél Elemértől stb. Ezenkívül több művészi genre kép. Megemlítjük, hogy az „Ország-Világ“ e számában irodalmi pályázatot is hirdet, még pedig elbeszélésre 15 drb. es. és kir. aranyat, tárezára 8 drb. Költeményre 5 drb. es. és kir. aranyat. A jövő évtől kezdve az „Ország-Világ“ olvasói minden hónapban kapnak egy jutalomképet s ezekhez diszes bekötési táblát. Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., jul.—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés“-sel együtt: egész évre 25 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy óra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6. sz.

Hivatalos közlemények.

A miskolci ipar- s kereskedelmi kamarától.

386. sz. **Értesítés.**

A nagyméltóságú m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelmi miniszter ur 53937. sz. a. rendeletével megengedte, hogy a Gömör-Kishont területéhez tartozó Polonka községben folyó évi október hó 8-ára eső országos vásár ez évben kivételesen folyó évi október hó 11-én tartassék meg, miről az érdekelteket értesítjük.

Miskolcz, 1886. évi október hó 2.

A kamara elnöksége:

Kulcsár Károly, alelnök. **Dr. Kovács Gyula**, titkár.

A miskolci kereskedelmi- és iparkamarától.

Értesítés.

396. sz. — A nagyméltóságú földmivelés-, ipar- és kereskedelmiügyi m. kir. miniszter ur folyó évi szeptember hó 29-én 53.592. sz. alatt kelt intézvényével megengedte, hogy a „Gömör és Kishont“ megye területéhez tartozó Tornallya községben a f. évi október hó 14 és 15-ikére eső országos vásár ez évben kivételesen f. évi október hó 12 és 13-án tartassék meg.

Miről az érdekeltek körök értesítettnek.

Miskolcz, 1886. október hó 6.

A kamara elnöksége:

Radvány István, elnök. **Dr. Kovács Gyula**, titkár.

Piaczi árak: Rimaszombat, 1886. október 9-én tartott hetivásár alkalmával a gabonaműek és kapásnövények következőleg jegyeztettek: mmásánként hektoliterenként

Buza	7.80—8.00	5.70—5.80
Feles	0.00—0.00	4.20—4.30
Rozs	0.00—5.30	4.15—4.20
Árpa	0.00—5.20	3.40—3.45
Zab	5.20—5.30	1.95—2.05
Kukoreza	6.80—7.00	3.20—3.35
Krumpli		1.20—1.50

Felelős szerkesztő: **RÁBELY MIKLÓS.**

Magán-hirdetések.

Eladó tűzifa.

Ujházy-Malatinszky Irma osgyáni erdejében mintegy négyezer köbméter vegyes cser és tölgyfa eladó. Bővebb felvilágosítást ad maga a tulajdonos urnő Rimaszombatban.

Egy 2¹/₂ lóerejű gőzeséplő-készlet megvételre kerestetik; ugyszintén használt eséplőgépeket **ujakra becserél**

HERCZ ZSIGMOND

gazdasági gépgyára

CLAYTON & SCHUTTLEWORTH képviselősege

2—2 **MISKOLCZON.**

Egy butorozott szoba.

Rimaszombatban, a jánosi-utca 13-ik szám alatti házban egy csinos és kényelmes szoba butorozva vagy a nélkül, a jövő hó 1-től kiadó. — Ugyanott két száraz pinze szintén kiadó.

Tanulóul

alólírott rimaszombati **könyvkötészetében** egy jó családból való 13—14 éves ifju azonnal felvétetik. **Rakottyai Lajos.**

BAZILIKA SORSJEGYEKRE

bejelentéseket eredeti feltételek mellett, jutalék- és költségmentesen elfogad

Kármán S. könyvkereskedő Rimaszombatban.

STEINFELD és FISCHER

uri ruha üzlete

MISKOLCZON.

3—2

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, miszerint a bel- és külföld legkitünőbb gyáraiból eredő **tiszta gyapjukelmék** az őszi-téli évadra — nagy választékban — üzletünkbe megérkeztek.

Főtörekvésünk jövőre is a ruhák izlésteljes elkészítésére és elegáns kiállítására a legnagyobb figyelmet és gondot fordítani.

Az árak lehető jutányosak. — **A rimaszombati és putnoki országos vásárok alkalmával** mértékszerinti rendeléseket elfogadunk.

Kelme-mintákat bérmentve készsággel küldünk.

Kiváló tisztelettel

STEINFELD és FISCHER.

Eladó

Czigaja-juh

190 anya, 8 kos, 2 ürü, 55 toklyó, 65 bárány, mind kitünő szép, egészséges, kiválóan tenyésztésre alkalmas **czigaja-juh** eladó a „**Kuhinka István K. és fia**“ üveggyár részvénytársaság **uj-antálvolgyi gyárvezetőségénél.**

Az egész nyáj megtekinthető **kokovai határban „Cseromos“** pusztán.

1—3

Pályázat.

A **Kuhinka István K. és fia** Uj-antálvolgyi üveggyár részv. társ. Uj-antálvolgyi **husvágási joggal** összekötött **koreshmárosi állás** ujonnan betöltendő, esetleg a koreshma és mészárszék bérbeadandó lévén, — pályázók sziveskedjenek kellően felszerelt ajánlataikat az Uj-antálvolgyi gyárvezetőséghez (u. p. Kokova) beküldeni.

A bérlő köteles lesz ugy a nőtlen gyári tiszték, mint a gyárnál megforduló vendégek illendő ellátásáról gondoskodni és évnegyedenkénti előleges bérfizetés mellett 500 frt óvatpénzt a társulat pénztáránál letétmenyezni.

3—3

Húsmérési jog bérbeadás.

A rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvény-társaság salgó-tarjani gyár- és bányatelepein a húsmérési jog **1887. január 1-től egy folyó évre** kiadatik.

Ezen mészárszéknek évi forgalma a 20,000 frtot meghaladja.

A vállalkozó által a gyári- és bányaszemélyzetnek, előirt hitelre kiszolgáltattott húсок értéke minden hó végével, a beadott számla alapján a gyári pénztárnál készpénzben kifizetetik. Vállalkozótól bérösszeg fizetése nem követeltetik, azonban biztosíték gyanánt tartozik 1000 frtot, megfelelő értékben letenni.

Ajánlatok **folyó évi október hó 31-ig** alólirt igazgatóságához — hol minden egyéb az üzletre vonatkozó bővebb tájékozás nyerhető — intézendők.

A rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság salgó-tarjani élelmezési üzletének igazgatósága.

2—3

Árverési hirdetmény.

A Likér, Rimabrézó, Rimabánya és Rimóca községek hatáiraiban fekvő s a rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvény-társaság tulajdonához tartozó mintegy 1750 kat. hold bükkös erdőterületen termett

b ü k k - m a k k

folyó évi **október hó 13-án délelőtt 10 órakor** Rimabrézón az erdőmesteri hivatal helyiségében tartandó nyilvános árverésen — a becsérték figyelembe vétele mellett — legtöbbet ígérés utján el fog adatni. A venni szándékozók tisztelettel meghivatnak.

A vétel föltételei és a becslés adatai a rimabrézói erdőmesteri hivatalnál és alólírottnál addig is megtekinthetők. — Rimaszombat, 1886. szeptember 30.

MARTON JÁNOS,

a rimamurány-salgó-tarjani vasmű-részvénytársaság ügyésze.